

ผลการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ
MACRO Model ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วรรณคดีไทยและความสามารถในการคิดวิเคราะห์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

The Effects of Learning Activity Through Creativity-
Based Learning with MACRO Model of Learning
Achievement in Thai Literature and Analytical
Thinking Ability of Mathayom Suksa 1 Students

ธีระวัฒน์ ทุงคำ

* ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ดร.รัชชกฤต เทียมธรรม

* โรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

รศ.ดร.ศุภวรรณ เล็กวิไล

* วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

Theerawat Thungkham

* Master of Education Program in Curriculum and Instruction,

College of Teacher Education, Phranakhon Rajabhat University

Dr.Thattharit Thiamtham

* Phranakhon Rajabhat University, Demonstration Elementary School

Assoc.Prof.Dr.Supawan Lekvilai

* College of Teacher Education, Phranakhon Rajabhat University

ข้อมูลบทความ

* รับบทความ 6 มิถุนายน 2565

* แก้ไข 30 มิถุนายน 2565

* ตอบรับบทความ 4 กรกฎาคม 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO Model หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 2) เปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียน 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์เทเรซา จำนวน 50 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินความเหมาะสมของกระบวนการจัดการเรียนรู้, แผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO Model เรื่องกาพย์พระไชยสุริยา, แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์, แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีแบบกลุ่มเดียว และแบบไม่อิสระต่อกัน

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลัง การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO Model มีสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO Model สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO Model ในภาพรวมเห็นด้วยในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ:

การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO Model
ความสามารถในการคิดวิเคราะห์
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO MODEL ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนวรรณคดีไทยและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

Abstract

The objectives of this research were to 1) Compare the Thai Literature's learning achievement of Mathayomsuksa 1 students after learning by using Creativity-Based Learning with MARCO Model with the criteria of 70 percent 2) compare the analytical thinking ability of Mathayomsuksa 1 students before and after learning and 3) Study the Mathayomsuksa 1 students' opinions on the teaching and learning approach. The samples of this research were 50 Mathayomsuksa 1 students of Saint Theresa School which were selected by using cluster sampling. The research instruments were Assessment form of the teaching and learning process, Lesson plans of Creativity-Based Learning with MARCO Model – Topic: Karb Phrachaisuriya, Achievement test, Analytical thinking test, Opinion questionnaire of students towards the teaching and learning. The statistics used to analysed data were percentage, mean, standard deviation (S.D.), one sample t-test and dependent sample t-test.

The results were found that Thai Literature's learning achievement of Mathayomsuksa 1 students after learning by using Creativity-Based Learning with MARCO Model was higher than the criteria of 70 percent with statistically significant at .05 level. The analytical thinking ability of Mathayomsuksa 1 students after learning by using Creativity-Based Learning with MARCO Model higher than before learning with statistically significant at .05 level. And the overall opinion of Mathayomsuksa 1 students toward learning by using Creativity-Based Learning with MARCO Model was at the highest level.

Keywords:

Creativity-Based Learning with MARCO Model

Analytical Thinking ability

Learning Achievement

บทนำ

วรรณคดีเป็นงานเขียนหรือเรื่องราวที่สร้างสรรค์อันล้ำค่าของมนุษย์ เป็นการถ่ายทอดเรื่องราวของชีวิต วัฒนธรรม อารมณ์ความรู้สึก ที่ทำให้เกิดความจรรโลงใจ สะท้อนถึงวิถีชีวิตความเป็นมาของคนในอดีต สู่ภูมิปัญญาและคุณค่าทางภาษาของคนไทยด้วยการใช้ถ้อยคำ สำนวน ภาษาที่เป็นไปตามแต่ละยุคสมัย ดังที่ พงษ์จันทร์ สุขยิ่ง และคณะ (2555:1) ได้กล่าวว่า วรรณคดีเป็นงานประพันธ์ที่มีคุณค่าและวรรณศิลป์ มีศิลปะทางการประพันธ์อย่างสูงสามารถถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกนึกคิดและจินตนาการของมนุษย์ รวมทั้งบันทึกเรื่องราวชีวิตและสังคมแต่ละยุคแต่ละสมัยไว้ วรรณคดีให้ประโยชน์ในการจรรโลงใจ ให้ความรู้ ให้คุณค่าทางอารมณ์และปัญญา เป็นงานประพันธ์ที่ถือเป็นมรดกทางภาษาและภูมิปัญญาที่ได้รับการยกย่องผ่านกาลเวลาเป็นระยะเวลานาน

จากความสำคัญและคุณค่าของวรรณคดี ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงได้กำหนดสาระ มาตรฐานและตัวชี้วัดที่เกี่ยวกับวรรณคดีและวรรณกรรม โดยกำหนดให้วรรณคดีและวรรณกรรม เป็น 1 ใน 5 สาระ ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยคือ สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม และกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ไว้ว่า ผู้เรียนต้องเข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551:2) ซึ่งการจัดการเรียนการสอนวรรณคดีนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องฝึกให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เพราะเป็นพื้นฐานสำคัญของการส่งเสริมความคิดด้านอื่นๆ ที่สูงขึ้น เช่น การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น ดังที่ บลูม (Bloom, 1976:37) ได้กล่าวไว้ว่า การคิดวิเคราะห์เป็นการไตร่ตรองและมีเหตุผลของบุคคลเป็นขั้นตอน การเรียนรู้จากการรู้ การจำ การเข้าใจ การประยุกต์ใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า ซึ่งการคิดวิเคราะห์เป็นการคิดที่จะนำไปสู่การตัดสินใจสอดคล้องกับตัวชี้วัดในหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ให้ผู้เรียนวิเคราะห์วรรณคดีและ

ผลการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO MODEL ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

วรรณกรรมที่อ่านพร้อมยกเหตุผลประกอบ และสรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านเพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง กระทรวงศึกษาธิการ (2551:55) และจากความสำคัญที่ต้องพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ควบคู่กับการจัดการเรียนการสอนวรรณคดีเพื่อให้นักเรียนนำข้อคิดจากวรรณคดีไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ซึ่งการคิดวิเคราะห์ที่เป็นพื้นฐานของการคิดขั้นสูงและทักษะที่ช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องพัฒนาการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง (วิชัย วงษ์ใหญ่และมารุต พัฒนาผล, 2562:3-4)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของโรงเรียนเซนต์เทเรซาที่ผ่านมาแสดงให้เห็นถึงคุณภาพผู้เรียนยังไม่บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยปัญหาและอุปสรรคต่อการจัดการเรียนรู้นั้นมีหลายประการ ได้แก่ ผู้สอนยังใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ไม่หลากหลาย ขาดการใช้สื่อและนวัตกรรมที่น่าสนใจ ครูจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการบรรยายมากกว่าการใช้เทคนิคกระตุ้นความสนใจของนักเรียนซึ่งอาจทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนวรรณคดีไทย และไม่เห็นคุณค่าของการเรียนวรรณคดีไทย และนักเรียนส่วนใหญ่ชอบฟังเรื่องราววรรณคดีและวรรณกรรมไทย ที่ครูเล่ามากกว่าการทำความเข้าใจหรือวิเคราะห์เนื้อหา คุณค่าของวรรณคดีในด้านต่างๆ ส่งผลให้ผู้เรียนไม่เข้าใจวรรณคดีอย่างลึกซึ้ง ไม่เข้าใจแก่นแท้ของวรรณคดีไทย จนไม่สามารถนำคุณค่าในด้านต่างๆ มาใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งเป็นผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีและวรรณกรรมไทยของนักเรียนอยู่ในระดับไม่น่าพึงพอใจ ซึ่งพบปัญหาและอุปสรรคทางด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (Ordinary National Educational Test: O-NET) อยู่ในระดับที่ต้องได้รับการปรับปรุงและพัฒนา

จากข้อมูลข้างต้นจึงทำให้ผู้วิจัยได้ศึกษารูปแบบ กระบวนการ และเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่คงทนถาวร โดยเฉพาะการจัดการเรียนรู้วรรณคดีและวรรณกรรมไทยให้มีประสิทธิภาพ และพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน ผู้วิจัยได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน หรือ Creativity-Based Learning ซึ่ง วิริยะ ฤชชัยพาณิชย์ (2558:31-32) ได้กล่าวว่า เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนตื่นตัวอยู่เสมอตามแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบ Active learning การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะที่จำเป็นในอนาคต 4 ทักษะได้แก่ 1) ทักษะการคิดวิเคราะห์ 2) ทักษะด้านการค้นคว้าหาความรู้ 3) ทักษะด้านการสื่อสารและ 4) ทักษะด้านการคิดสร้างสรรค์ การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานประกอบด้วย 8 กระบวนการ (Process) และ 9 บรรยายภาค

(Context) มีขั้นตอนประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 กระตุ้นความสนใจ ขั้นที่ 2 ตั้งปัญหาและแบ่งกลุ่มตามความสนใจ ขั้นที่ 3 ค้นคว้าและคิด ขั้นที่ 4 นำเสนอ ขั้นที่ 5 ประเมินผล และนอกจากนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาผลการวิจัยเกี่ยวกับการจัดแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน อาทิ สัพพัญญู สุขพิระวัฒนกุล (2562:47) ได้ศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และเพื่อให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นผู้วิจัยได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้ MACRO Model ในการบูรณาการ โดยการจัดการเรียนรู้ MACRO Model ซึ่ง ดิเรก วรรณเคียร (2558:3-5) ได้กล่าวว่า เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ฝึกให้ผู้เรียนกล้าตั้งคำถามเพราะเกิดข้อสงสัย เป็นการเรียนรู้และแก้ปัญหาการเรียนรู้ด้วยตนเอง การสรุปความรู้เป็นการแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนได้ความรู้ที่ตกผลึกเป็นของผู้เรียนเอง การส่งเสริมทักษะการทำงานเป็นทีม การนำเสนอ มีทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการนำความรู้ที่ไปใช้และเผยแพร่เป็นการส่งเสริมให้มีการพัฒนานวัตกรรมเพื่อใช้ในการพัฒนาประเทศต่อไป และนอกจากนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาผลการวิจัยเกี่ยวกับ การจัดการเรียนรู้ MACRO Model อาทิ ธนพร เลิศโพธาวัฒนา (2561:54-55) ได้พัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีววิทยา เรื่อง ยีนและโครโมโซม โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับศตวรรษที่ 21: MACRO MODEL ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และค่าเฉลี่ยของเจตคติโดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์มีเจตคติที่ดี

จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยสนใจที่จะนำการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO Model มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยและความสามารถในการคิดวิเคราะห์สูงขึ้น

ผลการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO MODEL ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนวรรณคดีไทยและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

วัตถุประสงค์การวิจัย

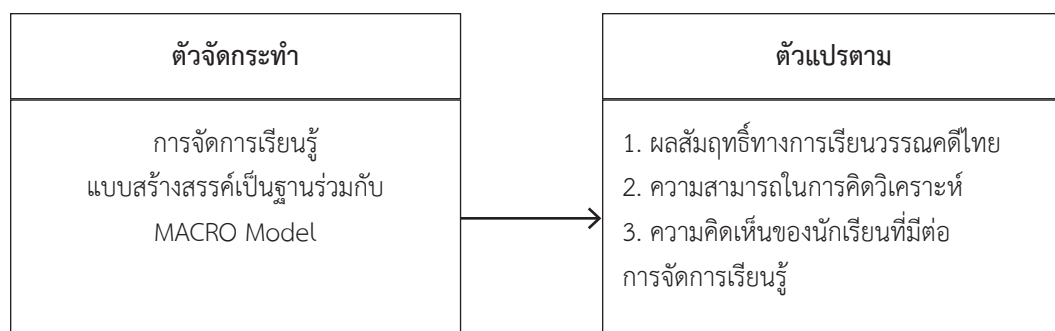
1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO Model หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO Model ก่อนและหลังเรียน
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO Model

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO Model หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70
2. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO Model หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO MODEL ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

1. แบบแผนการวิจัย

แบบแผนการวิจัยแบบ One-Group Pretest-Posttest Design

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

2.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์เทเรซา จังหวัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวนทั้งสิ้น 300 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้โปรแกรม G* Power 3.1 (Faul, Erdfelder, Lang, & Buchner, 2009) โดยกำหนด the power = .95, alpha = .05, effect size = 0.60 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 39 คน เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนเซนต์เทเรซา จังหวัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (cluster random sampling) (บุญมี พันธุ์ไทย, 2559:107) เนื่องจากนักเรียนโรงเรียนเซนต์เทเรซาได้จัดแบ่งห้องเรียนละตามความสามารถซึ่งนักเรียนทุกห้องมีลักษณะคล้ายคลึงกัน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แบบประเมินความเหมาะสมของกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO Model ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่ผ่านเกณฑ์ในระหว่าง 0.67 – 1.00

3.2 แผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO Model เรื่อง กาพย์พระไชยสุริยา จำนวน 6 แผน ได้ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพผ่านเกณฑ์การประเมินทุกรายการ ทุกแผน มีค่าเฉลี่ยคุณภาพ เท่ากับ 4.45 ถือว่ามีคุณภาพระดับเหมาะสมมาก

3.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง กาพย์พระไชยสุริยา จำนวน 20 ข้อ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ผ่านเกณฑ์ในระหว่าง 0.67 – 1.00 ค่าความยาก (Pi) ตั้งแต่ 0.70 – 0.92 และอำนาจจำแนก (B) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรของโลเวทท์ (Lovett) เท่ากับ 0.82

ผลการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO MODEL ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3.4 แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ปรับใช้แบบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ จำนวน 20 ข้อ ของ สุมาลี คำภาบุตร (2556:105-106) มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1 ทุกข้อ ค่าความยากง่าย (p) 0.41 - 0.79 และค่าอำนาจจำแนก (r) 0.20 - 0.80 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรวิธีการคำนวณของ คูเดอร์-ริชาร์ดสัน สูตรที่ 20 (Kuder-Richardson:KR-20) เท่ากับ 0.81 และผู้วิจัยนำแบบทดสอบมาตรวจหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบโดยใช้สูตรวิธีการคำนวณของ คูเดอร์-ริชาร์ดสัน สูตรที่ 20 (Kuder-Richardson: KR-20) เท่ากับ 0.85

3.5 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO Model จำนวน 15 ข้อ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่ผ่านเกณฑ์ในระหว่าง 0.67 - 1.00

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์

4.2 จัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO Model เรื่อง กาพย์พระไชยสุริยา

4.3 ทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย และแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์

4.4 นักเรียนตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ เป็นฐานร่วมกับ MACRO Model

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO Model หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยใช้ค่าสถิติทดสอบทีแบบกลุ่มเดียว (t-test for one - sample)

5.2 เปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO Model ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติค่าทีแบบไม่อิสระต่อกัน (t-test dependent)

5.3 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO Model นำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเทียบกับเกณฑ์และแปลผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO Model หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70

ผลการวิจัยเป็นดังนี้

ตารางที่ 4.1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO Model หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	คะแนน (70%)	$\bar{X}$	S.D.	t
หลังเรียน	50	20	14	16.94	2.17	9.58*

*มีระดับนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนเท่ากับ 16.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.17 เมื่อเปรียบเทียบทางสถิติโดยใช้ t-test ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดย การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO Model ก่อนและหลังเรียน ผลการวิจัยเป็นดังนี้

ผลการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO MODEL ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตารางที่ 4.2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO Model ก่อนและหลังเรียน

คะแนน	n	$\bar{X}$	S.D.	t
ก่อนเรียน	50	8.84	2.31	27.98*
หลังเรียน	50	17.02	2.08	

*มีระดับนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 8.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 2.31 ค่าเฉลี่ยหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 17.02 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 2.08 เมื่อเปรียบเทียบทางสถิติโดยใช้ t-test ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO Model
ผลการวิจัยเป็นดังนี้

ตารางที่ 4.3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO Model

ข้อคำถาม	$\bar{X}$	SD.	ระดับความคิดเห็น
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
1. นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเนื้อหา	4.34	0.71	มาก
2. นักเรียนมีส่วนร่วมและสามารถปฏิบัติตามขั้นตอน	4.52	0.71	มากที่สุด
3. นักเรียนสามารถทำงานโดยกระบวนการกลุ่มกับเพื่อน	4.52	0.68	มากที่สุด
4. นักเรียนรู้จักวิธีการตั้งคำถามและค้นหาคำตอบ	4.46	0.73	มาก
5. กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนได้คิดวิเคราะห์	4.48	0.76	มาก
6. นักเรียนรู้จักแหล่งศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมที่หลากหลายและเชื่อถือได้	4.50	0.74	มาก
รวม	4.47	0.28	มาก

ข้อคำถาม	$\bar{X}$	SD.	ระดับความคิดเห็น
ด้านบรรยากาศการเรียนรู้			
7. นักเรียนมีความสุขในการเรียนจากอิสระในการศึกษาค้นคว้าและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น	4.58	0.67	มากที่สุด
8. นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและครู	4.54	0.71	มากที่สุด
9. นักเรียนเรียนด้วยความไม่เครียด	4.56	0.67	มากที่สุด
10. นักเรียนมีโอกาสได้ปฏิบัติจริง	4.46	0.73	มาก
รวม	4.54	0.32	มากที่สุด
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ			
11. นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนวรรณคดี	4.48	0.74	มาก
12. นักเรียนรู้จักกระบวนการทำงานร่วมกับผู้อื่น	4.58	0.57	มากที่สุด
13. นักเรียนได้ฝึกกระบวนการคิดวิเคราะห์	4.54	0.68	มากที่สุด
14. นักเรียนสามารถสรุปความรู้และเนื้อหาได้ด้วยตนเอง	4.48	0.76	มาก
15. นักเรียนสามารถนำทักษะการคิดวิเคราะห์ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.50	0.68	มาก
รวม	4.52	0.32	มากที่สุด
ความคิดเห็นโดยภาพรวมทุกด้าน	4.51	0.20	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO Model โดยภาพรวมมีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.20) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านบรรยากาศการเรียนรู้ นักเรียนมีความเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับที่หนึ่ง ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.32) รองลงมาได้แก่ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.32) และด้านการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากเป็นลำดับสุดท้าย ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.28)

ผลการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO MODEL ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

สรุปผลการวิจัย

ผลการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO Model ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO Model มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO Model สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO Model โดยภาพรวมมีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.20)

อภิปรายผล

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO Model มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานแสดงให้เห็นว่าการจัดการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO Model ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยสูงกว่าเกณฑ์ ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO Model สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย โดยขั้นที่ 2.2 ค้นคว้าและคิด เป็นขั้นทำให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิดจากการลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งผู้สอนจะเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดอย่างอิสระ อีกทั้งผู้สอนจะไม่อธิบายคำตอบแต่จะให้คำปรึกษาในการค้นคว้าหรือการใช้คำถามในการกระตุ้นให้นักเรียนได้มาซึ่งแนวทางของคำตอบเพื่อให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิดมากยิ่งขึ้น รวมถึงการส่งเสริมให้นักเรียนใช้เครื่องมือที่หลากหลายในการค้นคว้าหาคำตอบ และเลือกแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ และขั้นที่ 3 สรุปองค์ความรู้เป็นขั้นที่ทำให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนเนื่องจากในขั้นนี้นักเรียนนำข้อมูลที่ค้นคว้ามามีวิเคราะห์หรืออภิปรายเพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบหรือแนวคิด ผู้สอนจะปล่อยให้

เป็นผู้สรุปความด้วยตนเองหากนักเรียนมีข้อสงสัยหรือคำถาม ผู้สอนจะให้คำปรึกษาแทนการให้คำตอบถูก ผิด ซึ่งหากจะกล่าวแล้วนั้นก่อนที่จะค้นคว้าและคิด จนถึงสรุปได้นั้นการสร้าง ความสนใจก็เป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญด้วยเช่นกัน หากนักเรียนไม่เกิดความสนใจในการเรียนก็ไม่เกิด กระบวนการต่างๆ ดังนั้นผู้สอนจึงจำเป็นต้องสร้าง ความสนใจให้นักเรียนเกิดความอยากรู้ อยากเรียน ด้วยแนวทางต่างๆ หรือนำปัญหา มาสร้างความสนใจได้เช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ทิศนา ขัมมณี (2548:137) กล่าวว่า ปัญหาสามารถกระตุ้นให้นักเรียนเกิดภาวะงุนงงสงสัยและความต้องการที่จะแสวงหาความรู้เพื่อขจัดความสงสัยดังกล่าว นอกจากนี้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ยังเน้นการเรียนรู้ โดยกระบวนการกลุ่ม และสรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติ รวมทั้งการนำเสนอแลกเปลี่ยน ประสบการณ์และเผยแพร่ผลงานของตนเอง ซึ่งจะทำให้ นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองและ คงทน ซึ่งสอดคล้องกับ จินตนา ต่างโธฐ (2563:96) ได้ศึกษาการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ ความคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน วิชาภูมิศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภูมิศาสตร์ เรื่องทวีปยุโรป นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการสอน โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสอดคล้องกับ ดลชัย อินทรโกสม (2563:69) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่องกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ MACRO model ร่วมกับกระบวนการกลุ่ม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO Model มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์สูงกว่าเกณฑ์ก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO Model ซึ่งสามารถพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนได้อย่างดี โดยขั้นที่ 2.1 ตั้งปัญหา และแบ่งกลุ่มตามความสนใจ ซึ่งเป็นการใช้ปัญหาเป็นตัวนำในการเรียนรู้โดยใช้เนื้อหาที่เรียน ซึ่งผู้สอนจำเป็นต้องอธิบายเนื้อหาที่สำคัญในการเรียนให้นักเรียนได้เรียนรู้ก่อน และกระตุ้นให้นักเรียนเกิดคำถามในเนื้อหาที่เรียน และให้นักเรียนแบ่งกลุ่มตามปัญหาที่ตนเองสงสัย และในขั้นที่ 2.2 ค้นคว้าและคิด เป็นขั้นที่นักเรียนจะต้องเลือกใช้ข้อมูลต่างๆ เพื่อหาคำตอบของปัญหาที่สงสัย ในขั้นนี้ครูผู้สอนจำเป็นต้องทำอย่างยั้งที่ ต้องให้เวลาแก่ผู้เรียน รวมถึงการไม่อธิบายหรือการตัด

ผลการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO MODEL ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนวรรณคดีไทยและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

สินใดๆ ทั้งสิ้น ต้องปล่อยให้ นักเรียนได้ศึกษา ค้นคว้าด้วยตนเอง ซึ่งผู้สอนจะให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเมื่อมีปัญหาเท่านั้น และในขั้นนี้นักเรียนจะต้องรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง เมื่อนักเรียนได้ข้อมูลที่ค้นคว้าในขั้นนี้นักเรียนจะนำข้อมูลมาอภิปราย หรือสาธิตที่เป็นผลจากการแลกเปลี่ยนระหว่างกัน และขั้นที่ 3 สรุปองค์ความรู้ เป็นขั้นที่นักเรียนนำผลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อกำหนดเป็นความรู้ หรือข้อค้นพบ โดยใช้วิธีการเขียนด้วยรูปแบบต่างๆ เช่น แผนผังความคิด รายงาน การแต่งคำประพันธ์ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ วิชัย วงษ์ใหญ่ และ มารุต พัฒนาผล (2562:3-4) กล่าวว่า กระบวนการคิดวิเคราะห์ต้องส่งเสริมให้นักเรียนพิจารณาข้อมูลทั้งหมดแล้วจำแนกแยกแยะข้อมูลเหล่านั้น จากนั้นจัดกลุ่มข้อมูลเป็นหมวดหมู่ ภายใต้หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการจำแนก สร้างข้อสรุปของข้อมูลอย่างมีเหตุผลหรือมีหลักฐานเชิงประจักษ์สนับสนุนโดยสรุปเป็นหลักการ นำข้อสรุปไปประยุกต์ใช้ และวิเคราะห์ข้อมูลชุดใหม่ แล้วคาดการณ์เหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต สอดคล้องกับ ธนพร เลิศโพธิ์วัฒนา (2561:55) การพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาชีววิทยา เรื่อง ยีนและโครโมโซม โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับศตวรรษที่ 21:MACRO MODELของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับศตวรรษที่ 21:MACRO MODEL ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ หลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับ สัพพัญญู สุขพิระวัฒนกุล (2561:96) ผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า หลังการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO Model โดยภาพรวมมีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.51, S.D. = 0.20) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านบรรยากาศการเรียนรู้ที่นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดเป็นลำดับที่ 1 เพราะการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO Model เน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้แบบตื่นตัว และมีความสุขในการเรียนจากอิสระในการศึกษาค้นคว้าและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น รวมถึงครูผู้สอนจะช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียนและครู และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็น

ศูนย์กลาง ซึ่งครูจะคอยช่วยแนะนำนักเรียนอย่างทั่วถึงเป็นกลุ่มย่อย และเสริมแรงทางบวกให้นักเรียนซึ่งสอดคล้องกับ วิริยะ ฤาชัยพาณิชย์ (2558:3-4) ที่กล่าวว่าจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนนั้นควรลดการสอน เพื่อให้เด็กนักเรียนมีเวลาค้นคว้า พุดคุยและนำเสนอ อีกทั้งผู้สอนควรสร้างบรรยากาศให้นักเรียนเกิดการค้นคว้า และให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินต่างๆ และสนับสนุนให้นักเรียนคิดจากเนื้อหาที่เรียน และรับฟังและให้กำลังใจนักเรียน เรียนรู้ไปพร้อมกับนักเรียน เพื่อให้นักเรียนไม่เกิดความเครียดในการเรียน เช่นเดียวกับความคิดเห็นของ ดิเรก วรรณเศียร (2558:8-9) ที่กล่าวว่าจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนนั้นควรให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง เปิดโอกาสให้นักเรียนได้อภิปรายร่วมกัน มีความสนใจในการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มมากมีความกระตือรือร้นสนุกสนานและมีความสุขในการเรียนรู้

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยนักเรียนมีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO Model ช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมและสามารถปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนและสามารถทำงานโดยใช้กระบวนการกลุ่มกับเพื่อน นักเรียนรู้จักแหล่งศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมที่หลากหลายและเชื่อถือได้ ส่งเสริมให้นักเรียนได้คิดวิเคราะห์ และมีความรู้ ความเข้าใจเนื้อหาที่เรียนจากกระบวนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 6 ขั้น นักเรียนได้ฝึกกระบวนการทำงานกลุ่มร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียนและฝึกการตั้งคำถามและการค้นหาคำตอบจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ที่มีความน่าเชื่อถือ ร่วมถึงในกระบวนการกลุ่มในการดำเนินงานตามขั้นตอนของกิจกรรม เพื่อให้ได้มีซึ่งแนวทางหรือคำตอบของปัญหาที่สงสัย และสรุปเป็นหลักการหรือวิธีการของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ วิจารย์ พานิช (2555:68-69) ที่กล่าวว่า การตั้งคำถามและตั้งปัญหา นอกจากจะช่วยวางรากฐานการเป็นนักเรียนรู้ตลอดชีวิตให้แก่เด็กนักเรียนแล้ว ยังจะทำให้ชีวิตนักเรียนเป็นชีวิตที่สนุกสนานตื่นเต้นเร้าใจ กระตุ้นจินตนาการ ยั่วให้ค้นคว้า ค้นหา สร้าง และเรียนรู้ คือ ทำให้โรงเรียนไม่เป็นสถานที่น่าเบื่อหรือสร้างความทุกข์ให้แก่เด็กนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ วันเพ็ญ กลั่นอ่อน (2559:380) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถาม พบว่าการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาร่วมกับเทคนิคการใช้คำถาม ส่งผลต่อการความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนได้ นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน นักเรียนได้มีการเคลื่อนไหว มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ นักเรียนได้คิดวิเคราะห์ โดยใช้คำถาม 5W1H การสร้างความรู้

ผลการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO MODEL ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ด้านประโยชน์ที่ได้รับ โดยนักเรียนมีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO Model นักเรียนได้รู้จักกระบวนการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ ได้ฝึกกระบวนการคิดวิเคราะห์ กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนนำทักษะการคิดวิเคราะห์ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ รวมถึงส่งเสริมให้นักเรียนได้เกิดกระบวนการคิดและสรุปองค์ความรู้ด้วยตนเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ชลธิชา นานา (2560:88) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน ส่งผลให้นักเรียนได้รับความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ศึกษาเพิ่มขึ้น นักเรียนได้ฝึกกระบวนการทำงานกลุ่ม กระบวนการคิดวิเคราะห์ และการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์อย่างเต็มที่

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้นักเรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมบางครั้งเวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรมไม่เพียงพอ ดังนั้นการจัดกิจกรรมในลักษณะที่เป็นการปฏิบัติควรเพิ่มเวลา

1.2 ครูผู้สอนต้องศึกษาหลักการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO Model ขั้นตอนวิธีการจัดการเรียนรู้และการประเมินนักเรียนให้ชัดเจน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO Model ใช้ในการพัฒนาทักษะที่สำคัญในศตวรรษที่ 21 เช่น ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เป็นต้น

2.2 ควรมีการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO Model ไปประยุกต์ใช้กับเนื้อหาและรายวิชาอื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**.
โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- จินตนา ต่างโธฐ. (2562). **การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์เป็นฐานวิชา
ภูมิศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2** [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้
ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ชลธิชา นานา. (2560). **การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน**
[วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ดิเรก วรรณเคียร. (2558). **เอกสารประกอบการสอน MACRO model : รูปแบบการจัดการ
เรียนรู้สำหรับศตวรรษที่ 21** มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. [http://regis.dusit.ac.th/
images/news/1421308421_MACRO](http://regis.dusit.ac.th/images/news/1421308421_MACRO).
- ทิตินา แหมมณี. (2548). **ศาสตร์การสอน:องค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มี
ประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 4)**. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนพร เลิศโพธิ์วัฒนา. (2561). **การพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์:
ทางการเรียน วิชาชีววิทยาเรื่อง ยีนและโครโมโซม โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้
สำหรับศตวรรษที่ 21 : MACRO MODELของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6** [วิทยา
นิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ดลชัย อินทรโกสม. (2563). **การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่องกลอนดอกสร้อย
รำพึงในป่าช้า ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model ร่วมกับกระบวนการ
กลุ่มสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2** [การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต
ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ฟองจันทร์ สุขยิ่ง และคณะ. (2555). **ภาษาไทย วรรณคดีและวรรณกรรม ม.4 (พิมพ์ครั้งที่
4)**. อักษรเจริญทัศน์.
- วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล. (2562). **การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการคิดวิเคราะห์.
ศูนย์ผู้นำนวัตกรรมหลักสูตรและการเรียนรู้**.

ผลการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO MODEL ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนวรรณคดีไทยและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

- วิริยะ ฤกษ์พาณิชย์. (2558). การสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน Creativity - based Learning (CBL). วารสารนวัตกรรมการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, 1(2), 23-37.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). วิธีการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21. มูลินิสตศาสตร์สาขาคีตติยศาสตร์.
- สัพพัญญ สุขพระวัฒนกุล. (2562). ผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานที่มีต่อ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร [วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุมาลี คำภาบุตร. (2556). ผลของการสอนอ่านแบบ SQ4R เสริมด้วยเทคนิคการใช้คำถาม
5W1H ต่อความสามารถในการอ่านจับใจความและการคิดวิเคราะห์ในวิชาภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์].
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- Bloom B.S. (1976). Human Characteristics and School Learning. McGraw-Hill
Book Company.